

SLOVNICA

BESEDNE VRSTE

Besede delimo v besedne vrste po dveh merilih:

- pomenke lastnosti besed
- njihove tipicne vloge v stavku
-

Besedene vrste ločimo po:

- **pomenenski lastnosti -pomen (sam, prid)**

- razmerjih

- pregibanju

- **vloga v stavku**

Besednih vrst je 8 +1 (povedkovnik)

I. Glavne - polnopomenske besedne vrste:

II. Slovnične - nepolnopomenske besedne vrste:

I

I

1.) SAMOSTALNIŠKE BESEDNE VRSTE:

- samostalnik (substantival)
- samostalniški zaimek (substantivni pronomen)
- posamostaljena pridevniška beseda (dežurni)

1.) **VEZNIK** (konjunkcija) Primer: če

2.) **PREDLOGI** (prepozicija) Primer: v

3.) **ČLENEK** (partikola) Primer: vsaj

4.) **MEDMET** (interjekcija) Primer: brr

2.) **PRIDEVNIŠKE BESEDNE VRSTE:**

- pridevnik (adjektiv)

- števnik (numerale)

- pridevniški zaimek (pronomen)

Samo samostalniške besede, pridevniške besede in glagol lahko pregibamo. Vsi prislovi so nepregibni.

3.) **GLAGOL** Primer:storimo

- neosebna glagolska oblika

- osebna glagolska oblika

4.) PRISLOV Primer: vnaprej

- krajevni, časovni, vzročnostni, lastnostni

5.) POVEDKOVNIK (*predikativ*) –t Primer: všeč, treba

Besede, katere ne moremo uvrstiti v nobeno od ostalih besednih vrst, v stavku uporabljajo vlogo povedkovega določila

POLNOPOMENSKE BESEDNE VRSTE

(samostalniška beseda, pridevniška beseda, glagol, prislov...)

1. SAMOSTALNIŠKA BESEDA

Se deli na:

- SAMOSTALNIK (Luka, smeh, prijatelji, olje)
- SAMOSTALNIŠKI ZAIMEK (njeni, njih)
- POSAMOSTALJENA PRIDEVNIŠKA BESEDA (dežurni)

Samostalniške besede, so besede, ki poimenujejo **bitja, reči** ali **pojme**, to delajo **neposredno** (igralec, dres, Plavi) **ali posredno** (oni, jaz). V stavku nastopajo predvsem v vlogi **osebka** (Nogomet je zanimiv), ali predmeta (Ogledali smo si tekmo).

● SAMOSTALNIK

●

● **Samostalniki** so podvrsta samostalniških besed; to so tiste besede, s katerimi **neposredno** poimenujemo **bitja, reči, pojme**.

●

● S **samostalniki** poimenujemo katerega koli predstavnika iste vrste (npr. Pisatelj, reka) ali posameznika (Finžgar, Savinja), zato jih delimo na **občna** imena (**velika** začetnica) in **lastna** imena (**mala** začetnica).

●

● S samostalniki poimenujemo **bitja in reči**, torej pojave **čutnega sveta** (pojave ki jih zaznamo s čutili); poimenujemo pa tudi **pojme** ki so našim **čutilom nedostopni**. Zato imajo nekateri sam. **konkretni** (kljun-prednji del pri ptiču) pomen, drugi pa **abstraktni** (groza-velik strah).

●

● S A M O S T A L N I K

I

I

LASTNA IMENA-v

OBČNA IMENA-m

I I I

I I

Osebna

Zemljepisna

Stvarna

Števena

Neštevna

I

I

I

I

I

JEAN

STARI VRH

HLAPEC JERNEJ

OTROK

Skupna, snovna, pojmovna

LISTJE MOKA SREČA

- KATEGORIJE SAMOSTALNIKA so: SPOL, ŠTEVILO, SKLON, SKLANJATEV

- **1.1.1 SPOL**

Moški (m. – masculinum)-**tisti (-Ø)**, **ženski** (f. – feminam)-**tista(-a)**, **srednji** (n. – neutrum)-**tisto (-o/e)**

- **1.1.2 ŠTEVILO**

Ednina (sg. – singular), **dvojina** (dual), **množina** (pl. – plural)

Samostalniki imajo načeloma 3 števila, lahko pa so tudi samo **množinski** (možgani, ošpice, sani, jetra) ali pa **neštevni** (kri, mladina, prijaznost). Neštevni samostalniki poimenujejo **snov** (kri, led, čaj, kruh), **skupino** (mladina, listje, oksotje) ali **pojem** (mir, prijateljstvo, zdravje). Uporabljamo jih samo v **ednini**.

V SLO. uporabljamo **namesto dvojine množino** pri **parnih delih telesa**(roke, noge), pri **oblačilih** (rokavice), **napravah** (drsalka) in pri **bioloških parih** (straši)

- **1.1.3 SKLON**

Samostalniki spadajo med pregibne besede(spreminja se jim končnica), zato jih glede na skladenjsko vlogo postavimo v pravilni sklon.

Pri 5. in 6. sklonu imamo obvezno predlog - predložna sklona

Raba sklonov:

ST.ČLEN/SKI/ON

- **Imenovalnik**

- KDO/KAJ

- **Rodilnik**

- KOGA/ČESA

- **Dajalnik**

KOMU/ ČEMU

- **Tožilnik**

- KOGA/KAJ

- **Mestnik**

O KOM/ČEM

- **Orodnik**

S KOM/ČIM

predmet

+

+

+

+

osebik

+

+*¹

prilastek

+

+

povedkovo dolo.

+

+

smiselni osebek

+

+

predlogi

+*²

+*³

prislovno določilo

+

+

zvalnik

+

*¹ ob zanikanem pomožnem glagolu biti

*² na, ob, v, o, pri, po

*³ s, z, med, nad, pod, pred, za

V slovenščini je 6 sklonov, ki jih izražamo s končnicami, ki pa niso vedno enake, zato sam. uvrščamo v sklanjatvene vzorce.

- **1.1.4 SKLANJATVE (Sklanjatveni vzorci)**

Na podlagi spola in končnice v rodilniku ednine uvrščamo samostalnike v 3 skupine sklanjatev.

- I., II., III. **moška** sklanjatev
- I., II., III. **ženska** sklanjatev
- srednja** sklanjatev

- **MOŠKA SKLANJATEV**

- **I. moška sklanjatev**

Sem spadajo samostalniki, ki imajo v rodilniku končnico **–a (Svinčnik)**. Nekateri **poznajo posebnosti v končnicah ali v osnovi**.

Posebnost v končnici:

- Imenovalnik ednine končnic -o ali -e namesto -Ř (avto, finale, večinoma prevzeta obča imena)
- Nekateri enozložni sam. Imajo v rod. Ednine končnico –u namesto –a (grad, gradu)
- Sam., ki poimenujejo bitja imajo v tožilniku ednine končnico –a namesto –Ř (bratbrata)
- Sam., ki se končajo na c, č, ž, š, j se -o- v končnicah zamenja z -e- (s stricem ne s stricom), ta premena se imenuje **preglas**
- Sam. mož, zob in las imajo v ime. mn končnico -je namesto –I (možje, zobje), včasih je možno oboje (gostje/gosti, fantje/fanti, škofje/škofi)

- **Posebnost v osnovi:**

- Iz osnove izpade polglasnik (sošolec/sošolca)
- Podaljšanje osnove z:
  - –j kadar se osnova končuje na -r- (kolesar/kolesarja)
  - –t kadar se osnova končuje na -e- (Tone, Toneta)
  - –n kadar se osnova končuje z -lj- (Nagelj, nageljna)
- Enozložnim sam., se osnova v dv. in mn. podaljša z –ov (zid/zidov)
- V ime. mn in v mest. dv k + i = ci (otrok, otroci)
- Človek □ rod. in mest. dv., in vsa mn. = ljud-

- **Naglasni tipi:**

- - **premični** (ječmen) na osnovi
- - **nepremični** (vrata) na osnovi
- - **končniški** (steber)
- - **mešani** (mož)

- **II. moška sklanjatev**

Sem spadajo samostalniki moškega spola ki imajo v rodilniku končnico **–e (strojevodja, strojevodje)**; sklanjamo jih enako kot I. moško sklanjatev (vojvoda, vojvode,...). Sklanjamo po nepremičnem naglasnem tipu.

- **III. moška sklanjatev**

V rod. Ednine in v vseh drugih sklonih imejo **–Ř** končnico (**večinoma kratice: NUK, simboli: H₂O**) Včasih pa sklanjamo po I. moški skl. zaradi razumljivosti (ŠKG/ ŠKG-ja). Vse nazive, moška imena in priimke je potrebno sklanjati glasovno in ne ničelno (Janezu Pavlu II-emu).

- **ŽENSKA SKLANJATEV**

- **I. ženska sklanjatev**

Sem spadajo samostalniki, ki imajo v rodilniku končnico **–e (miza/mize)**.

- **Posebnosti v končnici:**

- gospa (končnica se spremija v vecini sklonov)
- Tisti ki se končujejo na **–ev** (cerkev, žetev) imajo v im. in tož. ed **–Ř** končnico v oro. ed. pa **–ijo**

- Mati, hči: v ime. in tož. ed. imata **-Ř** končnico, v orodniku pa **-jo**. Od roditelja dalje podaljšujeta osnovo z **-er-** (**Mater-e**, **hčer-e**)
-
- **Posebnost v osnovi:**
  - v rod. dv. in mn. se v osnovo vriva polglasnik oz. **-i-** pred **-j-** (vožnja/voženj, ladja/ladij)
  - Sam. s končnico **-ev** jim izpade v ime. in tož. ed polglasnik (bukev/bukve)
-
- **Naglasni tipi:**
  - - premični (Júno) na osnovi
  - - nepremični (lípa) na osnovi
  - - končniški (steza)
  - - mešani (gôra)
-
- **II. ženska sklanjatev**
- Sem spadajo samostalniki ženskega spola s končnico **-i** (**perut/peruti**) v roditelju.
-
- Obstajajo posebnosti v končnici in osnovi, vendar le kot posamezni primeri. (Pazi: kri/krv-)
- Večnima ohranja naglasno mesto in sicer nepremični naglas na osnovi, razen tistim se spreminja, ki se sklanjanjo kot *stvar* (mešani naglasni tip).
-
- **III. ženska sklanjatev**
- V roditelju ednine imajo vedno **-Ř** (domača ženska lastna in občna imena na **-I**:babi, Malči; vsi priimki ženskih oseb; privzeta ženska imena-Ingrid) končnico.
-
-
- **SREDNJA SKLANJATEV**
-
- Sam. srednjega spola, ki imajo v roditelju ednine končnico **-a** (**mesto/mesta**)
-
- **Posebnosti v končnici:**
  - če se osnova konča na c,ž,č,š,j imajo končnico **-e** namesto **-o** v or. ed., daj. dv in mn.
  - v ime. ed. imajo **-Ř** končnico
-
- **Posebnosti v osnovi:**
  - tisti, ki imajo v ime. ed. končnico **-Ř**, od roditelja daje podaljšujejo osnovo s **-t**, **-s** ali **-n**
  - nekaterim se v rod. mn. vriva polglasnik oz. pred **-j** se vrine **.i** (okno/oken, naselje/naselij)
-
- **Naglasno mesto:**
  - Navadno je stalno na osnovi ali na končnici. Premično imajo tisti, ki osnovo podaljšujejo z **-n**. Redko je mešan naglasni tip (srce)
-
-
- **1.2 SAMOSTALNIŠKI ZAIMEK**
-
- Beseda ki poimenuje posredno je zaimke. Glede na to kaj poimenujejo jih razvrstimo na:
  - **samostalniške zaimke** (ona, kaj, nekdo, kdor) □ podvrsta samostalniških besed
  - **pridevniške zaimke** (takšen, moj, kateri, tolikšen) □ podvrsta pridevniških besed
  - **prislovne zaimke** (zdaj, tukaj, kako, kdaj) □ podvrsta prislovov
-
- **Samostalniški zaimek** posredno poimenuje **bitja**, **stvari** ali **pojme**. Tako kot samostalnikom jim lahko določimo spol, število, sklon. **Delimo jih na osebne (tisti, ki izražajo slovnico oseb: ona, vi) in neosebne (nekaj, kar, kdo)**
-
- **1.2.1 OSEBNI ZAIMEK**
  - Z njimi poimenujemo:
    - **sporočevalca** (**prvoosebni zaimek**: ED:jaz, DV:midva/me(i)dve, MN:mi/me)
    - **naslovnika** (**drugoosebni zaimek**: ED:ti, DV:vidva/ve(i)dve, MN:vi/ve/Vi)

- **neudeleženca** (**tretjeosebni zaimek**: ED:on/ona/ono, DV: onadva/one(i)dve, MN:oni/e/a)
- Lahko jim določimo spol (spoznamo iz sobesedila. Mi boš odgovorila?), razen: jaz, ti imata isto obliko za vse tri spole
- Lahko jih sklanjamo (pri tem se nekaterim spremeni osnova: jaz/meine, ona/nje) □ vsak os. Zaimek ima svoj sklanjatveni vzorec.
- V rod., daj., in tož. imajo 2 obliki:
  - Naglasno(njega) □ uporabljamo ponavadi
  - Nenaglasno oz. naslonsko (ga) □ če želimo kaj poudariti (Strah je mene, ne tebe), če jih postavimo za predlog (Odšli so brez mene), ali v priredno zvezo (Ano in tebe smo pogrešali)
  - Če je tožilnik vezan na na predlog ima še navezno (nj-)
- Tako kot samostalniške besede, tudi sam. zaimki (osebni) nastopajo v stavku predvsem kot osebek (kadar zelimo kako bitje/stvar poudariti) ali predmet
-
- Podvrsta os. zaimkov: **povratni osebni zaimek**: (sebe/se), z njim izražamo nanašanje na osebek. Zaimek se je le takrat ko ga lahko zamenjamo s sebe/sebi (Ogledujem si □ si ni zaimek, ker ga ne moremo zamenjati).
-

- **1.2.2. NEOSEBNI ZAIMEK**

- tisti ki ne izražajo slovnične osebe
- lahko so **M** (poimenovanje človeka:brat-kdo, nekdo, kdor, nihče) ali **SR** (poimenovanje živali,rastlin,ostalo:zajec,luč,mir-kaj, nekaj, kar, nič)**spola**
- Število:ednina
- Ločimo več vrst:
-

- **VPRAŠALNI**

KDO

KAJ

- **OZIRALNI**

KDOR

KAR

Bralec= **Kdor** bere.

OZIRALNO POLJUBNOSTNI

KDOR KOLI

KAR KOLI

- **NEDLOCNI**

NEKDO

NEKAJ

POLJUBNOSTNI

KDO

KAJ

Ti bi že **kdo** pomagal

- **NIKALNI**

NIHCE

NIC

CELOSTNI

VSAKDO

VSE

MNOGOSTNI

MARSIKDO

MARSIKAJ

-

- **1.3 POSAMOSTALJENA PRIDEVNIŠKA BESEDA**

Zo so prvotni pridevniki (dežurni zradvnik, gorenjska dežela, krško mesto), ki so zaradi izpuščenega sam.(zdravnik, dežela, mesto) dobili vrednost sam. besed, ohranili pa so pridevniško sklanjatev- torej jih sklanjamo kor pridevnike (dežurn-i, -ega, -emu). To so večinoma lastna imena.

2. PRIDEVNIŠKA BESEDA

- To so besede, ki ne poimenujejo prvin stvarnosti, temveč njihove lastnosti, vrsto, svojino ali količino.
- Oblikovne lastnosti:
  - Nimajo lastnega spola (ujmajo s s spolom sam. ki ga pomensko dopolnjuje)
  - Nimajo lastnega števila (prilagajajo se samostalniku)
  - Se sklanjajo
  - **Navezovalnost** – posebna slovnična lastnost v tož. ed. moškega spola (končnica
    - -ega., vendar le če je sam. izpuščen: panonski svet/panoske**ga**)
- V stavku niso sam. stavčni člen:
  - Če so del povedka = **povedkovo določilo** (podzemni svet je skrivnosten)

- Če so del katerega drugega stavčnega člena = **levi prilastek**
- - Se deli na:
  - Pridevnik (neposredno poimenuje lastnost, vrsto ali svojino:star, človeški)
  - Števnik (količino:štiri)
  - Pridevniški zaimek (to poimenujemo posredno: tak, kateri, njegov, toliko)

● 2.1 PRIDEVNIK

- Neposredno poimenuje lastnost, vrsto ali pripadnost prvine predmetnosti.
- Delimo jih na :
  - **lastnostne** (kakšen/a/o, kolikšen/a/o): *oblika, barva, mera, snovnost, vremenskosr, kakovost, stanje* □PRIMER: nov, mlad
  - **vrstne** (kateri/a/o) *obrazila:-ski, -ški, -čki, -nji, -ji, -ni, (-ov, -ev-, -en* □ *kadar ne poimenujejo osebne svojine npr. bratov ampak predmetno limonin)* □ PRIMER: televizijski, osebni
  - **svojilne** (čigav/a/o) končnice: -ov, -ev, -in (če so izpeljani iz lastnih imeni jih pišemo z veliko) □ bratov, Župančičev
- **Deležnik** pri lastnostnih pridevnikih včasih tvorimo pridevnik iz glagola npr. tak ki gori =goreč, tak ki ga kdo razbije= razbit (najpogosteje uporabljamo deležnike na -č ali na -n/-t)

- Imajo tipične lastnosti torej trispolskost (bel -*Ř* -*a* -*o*), trištevilskost (bel -*a* -*i* -*e*), sklanjanje (bel -*Ř* -*ega* -*emu* ...) ter navezovalnost (Kakšen čaj želite:sladkanega lai nesladkanega?)
- Lastnostni pridevniki imajo posebnosti:

● 1.SKLANJATEV LASTNOSTNIH PRIDEVNIKOV

● 1. Sklanjatev (s končnicami)	● 2. sklanjatev (z - <i>Ř</i> končnico)
● Primer:drag, rdeč	● Primer: poceni, roza

● 2.OBLIKA LASTNOSTNIH PRIDEVNIKOV

● Nedoločna (Kakšen?)	● Določna (Kateri?)
● Primer:bel	● Primer:beli

● 3. STOPNJEVANJE LASTNOSTNIH PRIDEVNIKOV

● Tristopenjsko (osnovnik,primernik, presežnik) elativ)	● Dvostopenjsko (osnovnik, Z obrazilom: pre-
● Z obrazilom:	● S prislovom:
● primernik: -ši, -ji, -ejši	● bolj
● presežnik: naj + -ši, -ji, -ejši najbolj	

● 2.2 ŠTEVNIK

● Beseda, s katero štejemo je števnika. Z njimi neposredno poimenujemo količino ali položaj prvine v vrsti oz. skupini.

- **Glavni števnika:** zaznamuje količino (2995 -dva tisoč dvesto petindevetdeset) **KOLIKO?**
  - **Izražanje spola** (**en** moški, **ena** ženska, **eno** tele [], dva/e/e, trije/i/i...)
  - **Izražanje števila:** **enoštevilski** (izražajo samo 1 število:en izraža ednino, dva izražata dvojino, trije in več množino)
  - **Izražanje sklona** Za vrednost 1,2,3,4 z glasovnimi končnicami (npr.2:-a, -eh, -ema, -a, -eh, -ema) za 5 ali več pa z glasovnimi ali neglasovnimi (npr. 5: - *Ř* -ih, -im – *Ř* -ih –imi ali 5 -*Ř* -*Ř* -*Ř* -*Ř* -*Ř* -*Ř*)
- **Ločilni števnika:** zaznamuje količino in vrsto (troje, peter, -*oj/-er*) **KOLIKO / KOLIKER?**
- **Množilni števnika:** pomnoži stvari (peteren, trojna) **KOLIKEREN?**
- **Vrstilni števnika:** zahteva samostalnik v ednini, poimenuje položaj prvine v vrsti (1. prvi -- vse pišemo skupaj ali številka + pika) **KATERI?**
- **Nedoločni števnika:** sklanjamo ničto (malo, več)

● 2.3 PRIDEVNIŠKI ZAIMKI

● Pridevniški zaimki posredno poimenujejo **lastnost**, **vrsto**, **svojino** ali **količino** prvina.

a) Lastnostni zaimek

Kakšen?

Tak-šen, -le Le-tak

b) Vrstni zaimek

Kateri?

Ki, kateri (predlogi), neki

c) Svojilni zaimek

Čigav?

Čigar, katere, svojilni osebni zaimki, povratno osebni zai.

d) Količinski zaimek

Koliko?

PRIDEVNIŠKI ZAIMKI

Osebni (Naš)

Neosebni (tak, čigav, neki, koliko)

OSEBNI izražajo slovnično osebo. Poimenujejo svojino

- Sporočevalca (prvoosebni: moj, najin, naš)
- Naslovnika (drugoosebni: tvoj, vajin, vaš)
- Neudeleženca (tretjeosebni: njegov/njen, njun, njihov)
- V to skupino spada še zaimek povratni svojilni zaimek *svoj* (Peter mi je pokazala svoj album- Peter mi je pokazal njegov album)

● **NEOSEBNI** vsi drugi pridevniški zaimki. Glede na to kako z njimi poimenujemo lastnost / svojino/vrsto/količino ločimo več skupin prid. zaimkov. Skupine so iste kot pri neosebnih samostalniških zaimkih (vprašalini, oziralni...) zraven pa še **KAZALNI ZAIMKI** z njimi kažemo na lastnost prvin okoli sebe (tak, ta/tisti/oni, toliko). Izražajo bližino (ta), oddaljenost (tisti) in veliko oddaljenost (oni) predmetnosti.

●

●

● 3. GLAGOL

● Skladenjska vloga: večinoma je povedek ali pa tudi jedro povedka. Zaznamuje stanje, dogajanje, dejanje, zaznavanje, spreminjanje, obstajanje, razmerje do dejanja.

● **Pomen:** lahko je **polnopolnomenški** (dejanje si lahko predstavljamo) ali **nepopolnopolnomenški** (ne vzbudi predstave o dejanju, dogajanju, zato jim dodajamo dopolnila). Nepopolnopolnomenškim dodajamo dopolnila. Delimo jih na **fazne** (stopnja v dogajanju: začenem, neham, končam), **naklonske** (razmerje do česa: moram, hočem, želim), **biti** (kadar ne pomeni obstajati, nahajati se, potekati) npr: Predavanje **je** (nahajanje) v prtličju. *NI nepolnopolnomenški*

●

● **Glagolski vid:** ***dovršni** glagoli (omejeno trajanje: prebrati, skočiti)
***nedovršni** glagoli (neomejeno trajanje: brati, skakati)

● Vid pogosto spreminjamo:

- s priponami (PISEM ⇒ pre-, iz-, na-, o-...)
- s priponskimi obrazili (podpisati ⇒ podpisovati, dvigniti ⇒ dvigati/dvigovati)

●

● **Vežljivost:** lastnost glagolov, da predvidevajo ob sebi določena dopolnila (v določeni obliki). – učb. 70

●

● **Glagoslske oblike:** ločimo **osebne** (izražajo osebo in število) in **neosebne**.

●

● Neosebne glagoske oblike:

- nedoločnik (na -ti/-či primer: znati, reči)
- namenilnik (na -t/-č primer: delat, strič – uporablja se ob glagolih premikanja)
- opisni deležnik na -l (na -l, z njim delamo prihodnjik, preteklik, predpreteklik in pogojniki)
- trpni deležnik na -n/-t (z njo delamo trpne povedi, primer: obiskan)

●

● Osebne glagoske oblike (poleg osebe in števila izražajo še naklon in nekatere tudi čas):

- Oseba: prva, druga, tretja
- Število: ednina, dvojina, množina
- glede na naklon:
  - povednik (bo prišel)
  - velenik (pokličite) sporočevalec poziva naslovnika k dejanju
  - pogojnik (bi bral) sporočevalec izraža umišljeno dejanje, uporabljamo ga vljudnostno namesto velelnika

●

●

-
-
-
-

- glede na čas:

-

● SEM BIL DELAL SEM DELAL DELAM BOM DELAL

-

● predpreteklik preteklik sedanjik prihodnjik

-

● opisni deležnik pomožni glagol biti pomožni glagol biti

-

● na l

-

● Predpreteklik je čas daleč v preteklosti. Preteklik je čas pred tem trenutkom. Sedanjik je čas v trenutku govorenja. Prihodnjik je čas po trenutku govorenja. Sedanjik ne izraža samo sedanjosti, ampak tudi preteklost (dramatični sedanjik), prihodnost, brezčasnost, ukaz.

-

- Glagole spregamo (pregibamo v osebi in številu)

EDNINA

DVOJINA

MNOŽINA

1. oseba

-m

-va

-mo

2. oseba

-š

-ta

-te

3. oseba

-Ø

-ta

-jo

Osebne glagolske oblike imajo v stavku vlogo **povedka**: Vso noč je snežilo.